

Joy D. Jones

Primarys
hovedpræsident

Forbered jer til TEMPLET hver dag

Da jeg var 9 år gammel, havde jeg en vidunderlig primarylærer, der hed søster Kohler. Jeg var meget genert, og hun var så mild, at jeg elskede at være sammen med hende. En dag gav hun hver af os et stykke papir. Vi skulle alle sammen skrive, hvad vi gerne ville lave, når vi blev ældre. Jeg skrev: »Komme på universitetet og blive gift i templet.« Jeg satte mit papir op på min skabsdør. Om aftenen var der en gadelampe, der lyste ind igennem mit vindue. Jeg så op på mit papir. Det mindede mig om, at jeg gerne ville til templet.

Dengang var der kun 12 templer rundt om i verden. Jeg ville gerne hen til hvert eneste af dem.

Når som helst min mor og far planlagde en ferie, tog de altid familien til templet. Vi boede i Oregon i USA. Det nærmeste tempel lå 965 km væk oppe i Cardston i Alberta i Canada. Der var ikke aircondition i vores bil. Min bror, søster og jeg sad på bagsædet. Vi havde en våd vaskeklud til at hænge ud af bilruden. Den lagde vi om nakken for at blive kølet ned.

Det var en fryd, da vi endelig så templet. Jeg vidste ikke så meget om, hvad der skete der, men mine forældre var altid glade, når de kom ud. Jeg vidste, at templet var

meget vigtigt. Jeg vidste, at det var Herrens hus. (På fotoet er det mig i den hvide bluse).

Da jeg blev 12, udførte jeg dåb i adskillige templer. Da jeg mødte min kommende mand, opdagede jeg, at han også elskede templet. Vi blev gift i templet i Manti i Utah.

I kan forberede jer til templet hver dag. Tag til templet, når I kan. Rør ved murerne. Da mit barnebarn Jarret var 11 år gammel, arbejdede han med slægtsforskning hver søndag med sin far. Han har fundet navne på flere end 200 forfædre. Nu er han 12 år og udfører dåb for sine forfædre i templet.

Når I er i templet, kan I gå, hvor Jesus går. Det er hans hus. Jeg håber, at I vil bede vor himmelske Fader hver dag om at hjælpe jer til at komme i templet og føle hans kærlighed. ■